

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Qui paga, mana

L'orgue oficial d'en Plaja i oficis dels Barangé, Tardá, i de més **honrats** administradors, que foren, de nostre poble, ens presenta, en son número de la passada setmana, un plat suculent, amb motiu de les baralles, incident, o, com millor vulguin qualificar-ho, ocurregudes entre un modest, emperó molt estimat amic nostre i el director i repartidor — tot d'una peça — d'un periódic d'escándol que veu llum en la nostra vila i que paga l'ex cabdill dels lliberals del districte i aprofitat fabricant de sabons, en Josep Barangé.

L'autor de «Matonisme», valent-se d'arguments més propis d'un cervell malalt, que d'altre cosa, treu la conseqüència ridícula de que en Torras i sos amics volem imposar-nos per la raó de la força.

No van ésser pas les notes infamants publicades en aquell paperot i dirigides a en Joan Oña les que feren que l'ofés procurés cercar a son autor. En Torras i els seus amics foren els que induiren a l'Oña per a que fes sentir la seva força davant d'un **Salamero**...

¡Imbécils! ¿Tant prompte haveu oblidat el nostre procedir?

Quan ens ha donat la gana d'estimar-nos ofesos per qualche solt publicat en algún periódic, mai n'hem fet responsable a l'infeliç que, per un grapat de calderilla, de més o menys dubtosa procedencia, haveu fet servir de cap de turc; sino que, dirigint-nos al veritable **amo**, per cap invisible que fos, li havem exigit

les explicacions necessaries i fins, a vegades, revelacions **que tenim en cartera**, per a utilitzar-les quan ho creurem convenient.

¡Venir-nos a parlar de «matonisme, a nosaltres, que varem acabar-lo, en aquesta vila, per a sempre!...

Qui no's recorda ja que varem ésser nosaltres els que mantírem l'ordre en actes públics, als quals en Barangé i Tardá hi enviaven els seus goços — més o menys folls — per a que, amb lladruces i mocegades, els destorbessin?

No podrá pas dir-se que «per a tapar boques» i «arrencar queixals» hi enviessim als nostres amics més convençuts; ja que tant sagrada missió va ésser encomenada als que figuravem al front del gloriós moviment que portará la regeneració a Granollers.

I consti que complirem de primera.

Havent donat proves de que no necessitem pinxos, ni **bulldocs** per a que'ns fassin **escolta**; ni és costum nostra'l mantenir pòtuls i ganduls; (als uns, per a que'ns endevinin el qué pensem i ho esplikin **clarito** (?); als altres, per gratitud i en premi a serveis prestatats des de **sant Roc**), no sé perquè a «El Vallés Nou» li dona l'acudit de adornar-nos amb plomes de **ganso**.

I, pel qué fa referencia a les **menaces** i als **sentenciats** que l'articulista d'«El Vallés Nou» ha **somniat**, sols li direm:

Que aconsellem i a ésser possible, exigirem de nostres amics,

que no demanin explicacions pels solts injuriosos publicats en la fulla infamant, ni sisquera als redactors i col·laboradors que figuren en la nota facilitada per en Barangé, ja que tots ells són persones manades i com que **el que paga mana i el que mana, disposa...**

EME

Hacia la normalidad administrativa

V

VIDA NUEVA

No creemos incurrir en exagerado optimismo, al suponer que el presupuesto del próximo año señala una nueva era, en la vida del Municipio. Dentro de sus modestas proporciones y sin posibilidad de traspasar la reducida órbita que para arbitrar los recursos precisos a su sostenimiento señala una ley deficiente y anticuada, se procura equilibrar los ingresos con los gastos a fin de concluir el ejercicio a que se destina, sin déficit alguno.

No excede, tal presupuesto, en su cuantía, de la que arrojan los anteriores; pero sus partidas diversas responden a un plan financiero y sociológico que vale la pena de esbozar para satisfacción del vecindario, condenado desde tiempo, y más en el presente año, a sufrir una serie de exacciones para sostén de las cargas públicas, pero sin gozar ninguna de las ventajas anexas a la administración municipal o sea el mejoramiento de la urbe y, también, de la intelectualidad común.

Los ingresos tienden a la ponderación del tributo, en sus modalidades directa e indirecta. Conjurada ya la reciente crisis económica del Ayuntamiento, exigente de inmediatos recursos y sin otro medio alguno, por impedirlo el presupuesto vigente, de allegarlos en otras formas que la del reparto, se ha tenido en cuenta tal sacrificio, para aminorar notablemente el presupuesto del de 1917, reduciéndose la imposición máxima al 4 por ciento, en vez del actual 5 y medio. Tal rebaja se compensa mediante, de una parte, intensificar los rendimientos del mercado sin alterar los actuales tipos, pero suprimiendo inexplicables privilegios y exenciones, y, de otra, reorganizando varios servicios, cuyo más importante es el del Matadero. Aun persiste, contiguo al mismo, el edificio ya hace años adquirido y sin